

The Links Valley South Course
Hole 1.

Flag out... Ball in!

Chippen is voor mij wellicht het favoriete onderdeel in het golfspel. Het vergt creativiteit, inbeeldingsvermogen en een bepaalde mentaliteit om vaak uit te haken. Ik geloof niet in up-and-down met chippen. Geef mij de “down in the hole” maar. Deze instelling heb ik in Amerika geleerd van één van de beste chippers aller tijden, namelijk Raymond Floyd. Wat een geweldig karakter had deze man in de baan! Je zag gewoon in zijn ogen, aan de intensiteit in zijn blik: deze bal gaat erin! Zijn boek over de shortgame *From 60 Yards In* is een must have voor de echte golf liefhebber.

Waarom de vlag eruit, zul je vragen. Het geeft een betere focus en verbinding met de hole. Als je zelfvertrouwen hebt in je chippingkwaliteiten, dan heb je de vlag niet nodig om toevallig je bal te stoppen. Je bereidt je eigenlijk voor op het uithalen van de bal en... dat gaat dan ook vaker dan gemiddeld gebeuren.

Aan deze kant van de plas hadden we de balvirtuoos Severiano Ballesteros, die chipping tot een kunstvorm verhief. Zijn touch is ook vandaag nog ongeëvenaard. Hij was in staat oplossingen te zien die alleen hij zag en kon uitvoeren. Zoals een befaamde chip tijdens The Open op de achttiende hole tussen twee bunkers door dood bij de pin! Seve had als bijnaam “De Matadoor”. Hij had een unieke flair en een ongeëvenaarde strijdlust en swagger, zoals we dat in het Engels zo mooi kunnen uitdrukken. Een buitengewone zelfverzekerde uitstraling komt het dichtst bij een correcte vertaling. Hij is veel te vroeg van ons heengegaan, maar zijn prachtige spirit zal altijd voortleven. Rust zacht Seve.

De speler die vandaag de dag het chippen beheerst als geen ander, is lefty Phil “The Thrill” Mickelson. De linkshandige Amerikaan is een waar fenomeen in het totale korte spel en dus ook in het chippen. Hij is in staat alle balvluchten te spelen van lage bump and runs, spinners die met veel snelheid tot een directe stop komen, tot hoge flop shots die dood bij de vlag vallen of nog beter in de hole verdwijnen. Zijn repertoire is onuitputtelijk en een lust voor het oog.

“I missed the green, no problem,
I hole out the chip.”

—
Severiano Ballesteros

Chippen: de herleving van mijn kindertijd

Chippen is een geweldige activiteit, omdat het zoveel associaties oproept met andere activiteiten waarbij gemikt moet worden, zoals knikkeren, jeu de boules, kegelen of bowlen. Het is vooral ook een herleving van mijn kindertijd, waarbij ik me nog als de dag van gisteren het knikkeren op het schoolplein kan herinneren. Hoewel de uitspraak "Golf is knikkeren voor jongens die niet willen bukken" van Youp van 't Hek enigszins denigrerend verwijst naar de ouderdom en luiheid van golfspelers, is het voor het chippen zeker waar dat het veel weg heeft van knikkeren. De eerste gedachte die in me opkomt wanneer ik rond de green in een positie lig die uitnodigt tot een chip, is die aan het resultaat. De knikker moet in het potje, de bal moet in de hole. Ik heb daarbij zeker nog niet het vertrouwen van een tourpro die iedere chip ziet als een kans om uit te hollen, maar ik bedenk afhankelijk van de ligging, mijn eigen targets: de hole, de emmer of de hoepel. Met deze targets kan ik het resultaat visualiseren dat reëel lijkt voor een door mij gespeelde chip. Het is daarna de kunst om dit resultaat mee te nemen in het gevoel van de chipbeweging: het is als het spelen van een knikker in de richting van de knikkerpot. Het afstandsgevoel zit van jongs af aan al in mijn lijf. Ik moet proberen het te herkennen bij het maken van mijn oefenchips. Als het gevoel er is, dan kan ik de bal spelen. Wat fijn is het als de bal met gevoel geraakt wordt en richting de hole vliegt. Waar gaat de bal landen? Hoever rolt de bal door? Waar komt de bal tot stilstand? Komt de bal in het door mij bedachte target? Wat een spanning als de bal op de juiste snelheid richting de hole rolt. Valt-ie of valt-ie niet? De teleurstelling van een bal op het randje is verschrikkelijk, maar de euforie van een chip-in is geweldig. It's all in the game, het is genieten.

My own experience

Chippen is voor mij een mogelijkheid om creativiteit te etaleren. Ik speelde hickory golf met de Engelsman Brian Gee – de pro op Het Rijk van Nunspeet – op de prachtige Utrechtse golfclub De Pan. Op hole 4 belandde mijn bal na mijn tweede slag zo'n zeven meter links van de green in een kleine vallei. Mijn bal lag achter een heuvel, niet meer dan drie meter van de fringe. Ik zag Brians gezichtuitdrukking die zei: *good luck with that one*. We spraken toevallig over Walter Hagen, de grootheid met fenomenaal kort spel. Ik kon kiezen: of een extreme flopshot die bij de vlag stopt of een lagere bal *in* de heuvel gespeeld, waardoor deze snelheid zou verminderen en de bal naar de hole zou moeten rollen. Ik speelde een mashie vergelijkbaar met een ijzer 7... Mijn laatste gedachte was: hoe zou Walter Hagen deze bal gespeeld hebben? De bal landde precies op de juiste plek in de upslope van de heuvel, stuitte omhoog en rolde langzaam binnen een halve meter van de vlag... De voldoening van zo'n chip is onbeschrijfelijk.

Walter Hagen.

Fundamentals

Je zult ervaren dat binnen IGG de fundamentals mogelijk anders zijn dan je tot nu toe geleerd hebt. Uit mijn ervaring weet ik dat fundamentals ook een zeer persoonlijke zaak kunnen zijn. Er zijn golfers die zich zeer bijzondere fundamentals eigen gemaakt hebben, waarmee zij verbazingwekkende resultaten behalen. More power to them!

Hier volgen een aantal fundamentals uit mijn 34-jarige golfcarrière die enigszins universeel goede resultaten opleveren.

- Dertig graden open stand ten opzichte van de doellijn met beide voeten.
- Voeten niet verder uit elkaar dan schouderbreedte. Een te nauwe stand creëert een te stijle beweging en een te brede stand creëert een gebrek aan lichaamsrotatie.
- Knieën comfortabel licht gebogen.
- Balpositie ligt volledig aan de gekozen balvlucht.
- Houd de club zowel in de achterzwaai als doorzwaai laag bij de grond en laat de loft van de club het werk doen.
- Houd de denkbeeldige driehoek schouders-armen-club tijdens de chipbeweging in dezelfde positie door met het onderlichaam de compacte zwaai te controleren.
- Voor hogere balvluchten positioneer de bal meer naar de linkervoet (voor rechtshandigen) en de handen boven of meer rechts/achter de bal.
- Voor lagere balvluchten positioneer de bal meer naar de rechtervoet (voor rechtshandigen) en de handen meer links/voor de bal.

Focus

Het is mijn ervaring dat het merendeel van de golfers die IGG voor het eerst ervaren, geen solide chippingtechniek hebben. Vele golfers staan haaks op de doellijn en hebben de bal te ver naar links in de stand (voor rechtshandigen).

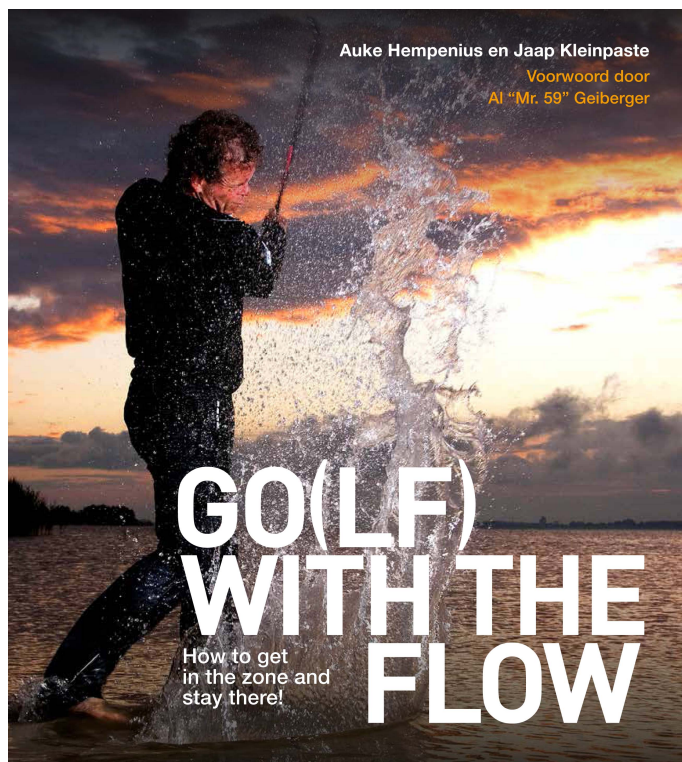
Dit heeft een armgedomineerde chipbeweging tot gevolg met te veel polsactie, resulterend in zeer verschillende chips. Voordat we mentaal de optimale staat gaan creëren, gaan we eerste zorgen dat de fundamentals correct worden uitgevoerd.

De mentaliteit die je dient te hebben om echt een goede chipper te worden, is heel simpel... Van up-and-down naar uitholen! De lijn tot in detail bestuderen: hoe zou de bal idealiter in de hole verdwijnen? Schat de snelheid van de bal in, de spin, de hoogte en het allerbelangrijkste met chippen: kies de juiste club voor de gekozen balvlucht. Ja, dat is wel leuk gezegd, maar ik ben al blij als ik wat constanter word met chippen, denk je misschien. Met IGG ga je vanuit een solide technische basis die hier gedetailleerd wordt beschreven *en* op video wordt gedemonstreerd, gegarandeerd beter chippen. Dan kun je ook een andere mentaliteit ontwikkelen ten opzichte van het chippen, ongeacht jouw niveau. Zie elke chip als een uitdaging om het ultieme resultaat te bereiken – het uitholen van de bal. Als deze niet is uitgehold, is de kans veel groter dat deze vlak bij de vlag belandt, dan wanneer je met mindere verwachtingen chipt.

Tijdens een recente IGG-sessie kwam een zeer veel voorkomend element met chippen aan de orde. Een te lange beweging voor de afstand die gebaseerd is op de focus op de vlag in de hole. Met chippen dient de focus volledig op het ideale landingspunt te zijn. Dit is voor een groot gedeelte gerelateerd aan de juiste clubkeuze. De focus kan dan volledig naar de juiste beweging gaan om de bal op het ideale landingspunt te laten landen. Zwaartekracht doet de rest. De ervaring leert, dat de chipbeweging dan veel compacter wordt met veel constantere resultaten.

Sport en Kennis

Deze preview is een gedeelte uit het boek:

Go(lf) with the Flow

How to get in the zone and stay there!

[Meer informatie](#)

Voor meer artikelen en andere uitgaven kunt u terecht op www.sportenkennis.nl